

Владимир Высоцкий

Последний приют

Спасибо друг, что посетил
Последний мой приют.
Постой один среди могил,
Почувствуй бег минут.

Ты помнишь, как я петь любил,
Так распирало грудь,
Теперь ни голоса, ни сил,
Чтоб губы разомкнуть.

И воскресают, словно сон,
Былые времена,
И в хрипый мой магнитофон
Влюбляется страна.

Я пел, и грезил, и творил —
Я многое успел,
Какую женщину любил!
Каких друзей имел!

Прощай, Таганка и кино!
Прощай, зеленый мир!
В могиле страшно и темно,
Вода течёт из дыр.

Спасибо, друг, что посетил
Приют печальный мой.
Мы все здесь узники могил,
А ты — один живой.

За всё, чем дышишь и живёшь,
Зубами, брат, держись.
Когда умрёшь, тогда поймёшь,
Какая штука — жизнь...

Прощай! Себя я пережил
В кассетах «Маяка».
И песни, что для вас сложил,
Переживут века!

ולדימיר ויסוצקיי

המקלט האחרון

תודה, חבר, שמבקר
אותי בין הקברות.
עמוד לבד, אל תמהר,
תרגיש מרוץ דקות.

פיצד ליבי הנה יכול
לשיר – אתה זוכר?..
עכשיו אין כוח ואין קול -
אפילו לדבר.

ומשתחזר לפני עיניי
כל פרק זמן אבוד
ומתאהבת המדינה
בקול שלי צרוד.

הספקתי אז בלהבה
ליצור דברים רבים –
היו לי איזו אהבה
ואילו חברים!

שלום, תבלנו הירוק,
טגנקה, הסרטים...
בקבר חושך זה עמוק,
ספטוף מן החורים.

תודה, חבר, שבא לראות
אליי את המקלט.
כולנו אסירי קברות
וחי אתה בלבד.

תלמד, עד שאתה עוד חי,
להעריך דברים.
קשתמות, תדע, ודאי,
מחיר של החיים.

שלום! ימשיך מסלול חיי
קולי בקלטות.
ויישמעו אוספי שיריי
בתוך מאות רבות!